

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่
The Upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization,
Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality:
A Study of the Opinion of People, Administrators and Staffs

นันทสร ใจชื่น* และ ดร.อรันันท์ กลันทุประ**
Nuntasorn Jaichuen and Dr.Oranun Gluntapura

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยผู้ศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 372 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และกลุ่มที่ 2 คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันโดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 นำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ และรายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ส่วนของอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลพบว่ามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: องค์การบริหารส่วนตำบล

* นิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Abstract

The objectives of the research were to study the opinions of people, administrators and staffs of the upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization, Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality, to compare the opinion levels by personal factors and to study the relation of people between knowledge and understanding about the upgrading Subdistrict Administrative Organization to Sub-district Municipality and the opinions of the upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization, Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality. Two separated samples collected were from 372 persons based on questionnaires and 24 officers based on in-depth interviews. The data collected by questionnaires analyzed via a computer program in finding percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and Pearson product moment correlation coefficient were at the significance levels of .05 and .01. The data collected by in-depth interviews used descriptive analysis.

The research findings were as follow: the opinions of people, administrators and staffs of the upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization, Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality were at high level. The hypothesis testing revealed that gender and income per month had no effect to the opinion levels of the upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization, Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality. For age, education and occupation had effect to the opinion levels. However, knowledge and understanding of people had relationship with the opinions of the upgrading of Tharongchang Subdistrict Administrative Organization, Phunphin, Surat Thani to Sub-district Municipality.

Keyword: Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีประชากรตามทะเบียนราษฎร์ทั้งสิ้น 5,385 คน (สำนักงานทะเบียนราษฎร์ ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2556) พื้นที่ 61.44 ตารางกิโลเมตรหรือ 38,400 ไร่มีความหนาแน่นเฉลี่ย 87.65 คน ต่อตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 5 หมู่บ้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2555) เห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีจำนวนประชากรในพื้นที่ไม่ถึงเกณฑ์ที่กฎกระทรวงได้กำหนดไว้ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เนื่องจากประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นประชากรแฝง ผู้ซึ่งเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพอยู่ในเขตตำบลทำให้เกิดการคัดการลงทุนต่างๆ มากมาย เมื่อมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญมากขึ้น ประชากรมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานหลายๆ ด้าน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ว่าจะสามารถยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้หรือไม่ และผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้วอีกทั้งผลการวิจัยยังสามารถเป็นแนวทางให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็นเทศบาลตำบล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

วิธีการวิจัย

การสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5,385 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมด้วยวิธีการของ Yamane' ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 372 คน และคำนวณหาจำนวนประชากรที่ต้องสุ่มในแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก จากการเขียนหมายเลขของประชากรลงในสลาก ม้วนลงในภาชนะคละให้ทั่ว แล้วหยิบขึ้นมาจนได้จำนวนตามต้องการ และนำแบบสอบถามไปสอบถามประชากรตามหมายเลขของรายชื่อประชากรในจำนวนที่ได้ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สุ่มเลือกคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โดยพิจารณาจากผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง (Key Informant) จำนวน 24 รายแบ่งออกเป็นกลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล, กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และใช้แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแนวคำถาม (Interview Guide) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 2

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มประชากรตำบลกรูด อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจใช้วิธีการของ Kuder-Richardson สูตร KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7688
2. แบบสอบถามความคิดเห็นด้วยวิธีการของ Cronbach's Alpha ได้ค่าแอลฟาหรือความเชื่อมั่นเท่ากับ .9410

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่าแนวคำถามนั้นมีความชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการนำเสนอ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน, ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลและความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล, การทดสอบค่าที (t-test) ได้แก่ เพศ, การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชน กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	159	42.7
หญิง	213	57.3
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	42	11.3
ระหว่าง 21-30 ปี	83	22.3
ระหว่าง 31-40 ปี	89	23.9
ระหว่าง 41-50 ปี	77	20.7
ระหว่าง 51-60 ปี	61	16.4
61 ปี ขึ้นไป	20	5.4
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	7	1.9
ประถมศึกษา	107	28.8
มัธยมศึกษา	124	33.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	45	12.1
ปริญญาตรี	80	21.5
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.4
อาชีพ		
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	18	4.8
เกษตรกร	127	34.1
ค้าขาย	38	10.2
มีธุรกิจของตนเอง	56	15.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	61	16.4
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	59	15.9
อื่นๆ	13	3.5
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	42	11.3
5,001-10,000 บาท	102	27.4
10,001-20,000 บาท	141	37.9
มากกว่า 20,001 บาท	87	23.4

จากตารางที่ 1 สามารถอธิบาย ได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 57.3 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 42.7 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.9 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 34.1 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 บาท -20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.9

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับน้อย	4	1.1
มีความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับปานกลาง	128	34.4
มีความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก	240	64.5
รวม	372	100.0

จากตารางที่ ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 64.5

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน	3.74	0.86	มาก
ด้านงบประมาณ	3.61	0.93	ปานกลาง
ด้านการบริหารงานบุคคล	3.72	0.94	มาก
ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3.89	0.92	มาก
ด้านการยอมรับของประชาชน	3.85	0.98	มาก
รวม	3.76	0.92	มาก

ตารางที่ 3 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.89 รองลงมาคือ ด้านการยอมรับของประชาชน ค่าเฉลี่ย 3.85 และน้อยที่สุดคือ ด้านงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.61

ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในด้านโครงสร้างการบริหารงาน แม้จะมีผู้ที่ไม่แน่ใจในประสิทธิภาพของการเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกสภาอยู่บ้าง แต่โดยรวมแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในด้านงบประมาณ พิจารณาจากรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ที่มีจำนวนกว่า 18 ล้านบาท ในรอบปีที่ผ่านมา

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากรเท่าที่ควร กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อม หน่วยงานที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบรรจุบุคลากรรองรับในการปฏิบัติงาน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างบางส่วนจึงเห็นว่าควรมีการสรรหาบุคลากรใหม่ และให้ความรู้บุคลากรเดิมที่ต้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอยู่บ้าง ซึ่งบางส่วนนั้นสามารถกระทำได้ภายหลังการยกฐานะแล้ว

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมในด้านการยอมรับของประชาชน เนื่องจากมีการทำประชาคมภายในท้องถิ่นเรื่องการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแล้วเมื่อหลายปีก่อน และผลประโยชน์จากการยกฐานะจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อประชาชนเอง

2. ผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝง

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากทรัพยากรในพื้นที่มีอย่างจำกัด การจัดสรรให้ประชากรที่มีจำนวนมากเกินกว่ากำลังที่สามารถกระทำได้ ส่งผลให้การให้บริการไม่ทั่วถึง หรือมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ นอกจากนั้นปัญหาอื่นๆ ที่ตามมาจากการมีประชากรแฝงจำนวนมากยังส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนอีกหลายอย่าง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม มลพิษ ปัญหาอาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย ปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาค่าแรง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธนศวร เจริญเมือง (2540) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของเทศบาลไว้ โดยพบว่า ประชาชนที่มีคนต่างถิ่นอพยพเข้าไปอยู่มาก จะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของท้องถิ่น

3. ภายหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งสามกลุ่ม เห็นว่าจะมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จากการได้รับถ่ายโอนภารกิจงบประมาณ และบุคลากร ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น

4. ปัญหา/อุปสรรค

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งสามกลุ่มเห็นว่าไม่มีปัญหา/อุปสรรค ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีข้อจำกัดเพียงเล็กน้อยในด้านอาคารสถานที่ ซึ่งต้องมีการขยายเพิ่มขึ้น และด้านบุคลากรสำหรับความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อรองรับภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามฐานะ

5. ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่นรองรับการกระจายอำนาจจากภาครัฐ และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนปัจจัยด้านเพศ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก โดยที่ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. ปัจจัยส่วนบุคคล			
1.1 เพศ	.340		✓
1.2 อายุ	.050*	✓	
1.3 ระดับการศึกษา	.021*	✓	
1.4 อาชีพ	.047*	✓	
1.5 รายได้ต่อเดือน	.846		✓
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	.000**	✓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีปัจจัยด้านบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และรายได้ต่อเดือน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กล่าวคือ เพศและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ในปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงล้วนได้รับการเลี้ยงดู และให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน เพศจึงมิใช่สิ่งที่กำหนดความคิดเพราะความคิดเป็นสิ่งที่สะสม และผ่านการไตร่ตรองจากภายในตัวบุคคล ฉะนั้นแล้วอาจทำให้ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ พงษ์พิรุณ (2542) พบว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล, ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล และ สุธรงค์ สีนหา (2552) พบว่า เพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สมมติฐานที่ 1.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งยังมิได้ผ่านการกล่อมเกลางทางการเมืองเทียบเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จากการเรียนรู้และประสบการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ย่อมพบเห็นสิ่งต่างๆ และนำเหตุการณ์ในอดีตมาปรับใช้กับปัจจุบันได้มากกว่า ดังนั้นอาจส่งผลให้ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีค่าน้อยที่สุดจากอายุของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ พงษ์พิรุณ (2542) พบว่า อายุไม่มีผลต่อความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล

สมมติฐานที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการศึกษา มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดทั้งนี้ อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการศึกษามีโอกาสได้รับความรู้จากการค้นคว้า, ผู้เชี่ยวชาญ และสื่อต่างๆ มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา อีกทั้งสามารถไตร่ตรอง วิเคราะห์เรื่องต่างๆ บนพื้นฐานทางการศึกษาและมีอำนาจการตัดสินใจเป็นของตนเอง ไม่ถูกชักจูงได้ง่าย จึงอาจทำให้ระดับการศึกษาส่งผลต่อระดับความคิดเห็นตามสมมติฐาน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัย

ของยุพารณ รัชชาคุณ (2546) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล และสุธาส์ สีเนหา (2552) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สมมติฐานที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีระดับความคิดเห็นสูงสุด และกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของภาครัฐและเอกชนกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจล้วนเป็นบุคลากรของรัฐ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนจึงย่อมจะส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด ต่างกับกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง ที่อาจมีความสนใจด้านการบริหารงานของภาครัฐน้อย เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพารณ รัชชาคุณ (2546) พบว่า อาชีพมีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

สมมติฐานที่ 1.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ก็มีระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันกับรายได้อื่นๆ อาจเป็นเพราะประชาชนโดยส่วนใหญ่ในพื้นที่ที่มีรายได้ใกล้เคียงกัน ดังนั้นแม้รายได้จะเป็นพื้นฐานฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลแต่ไม่สามารถนำมาตัดสินระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของยุพารณ รัชชาคุณ (2546) พบว่า รายได้มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย โดยที่ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องใด อาจสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ ได้ดี จากประสบการณ์ การศึกษาเรียนรู้ ความสนใจ หน้าที่การงาน การได้ตรง เหตุผลส่วนบุคคล การรวมกลุ่มฯ การแสดงความคิดเห็นจะเกิดขึ้นหลังจากบุคคลรวบรวมความรู้เพื่อทำความเข้าใจและแสดงออกทางความคิดเห็น ก่อให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้น เมื่อประชาชนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมาก จึงส่งผลให้มีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และมีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล สามารถอธิบายได้ว่าการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้นจะส่งผลให้การบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ภาครัฐควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ อธิบายลักษณะของโครงสร้าง และการปฏิบัติงานในหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง รวมทั้งกระตุ้น ส่งเสริม และปลูกฝังให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ โดยตระหนักว่าการเมืองเป็นเรื่องของสิทธิและหน้าที่ของทุกคนที่ควรปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาครัฐควรมีการวิเคราะห์ถึงข้อดี-ข้อเสีย ของการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และเผยแพร่โดยทั่วไป เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสงค์จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ศึกษา และวิเคราะห์หาพื้นที่ของตนมีความเหมาะสมในการเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ ก่อนจะมีคำสั่งให้ยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลพร้อมกันทั้งประเทศเพื่อมิให้เจ้าหน้าที่/บุคลากรเกิดความสับสน หรือขาดความเชื่อมั่นในประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยความพึงพอใจของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ / ปัญหาที่เกิดขึ้น ภายหลังการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และวิจัยเปรียบเทียบก่อน-หลังการยกฐานะ เพื่อทราบถึงความพึงพอใจ/ ปัญหา/ผลกระทบ ภายหลังการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และเพื่อเป็นตัวอย่างแก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่ต้องการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ธนสวรรค์ เจริญเมือง. 2540. ๑๐๐ปี การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โครงการ จัดพิมพ์คบไฟ
- ยุพาภรณ์ รักษาคุณ. 2546. ทักษะ ของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอลำดอง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมือง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพงษ์ พงษ์พิทักษ์. 2543. ความคิดเห็น ของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2556. แผนพัฒนาตำบลประจำปี 2556. สุราษฎร์ธานี: ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- สุธาศรี สีนหา. 2552. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง. 2555. แผนพัฒนาตำบลประจำปี (2555-2557). สุราษฎร์ธานี: องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง.